

byla pořízena především fotodokumentace (ZELENKA 1999), některé horniny byly odebrány na analýzy.

Při hloubení zářezu pro mimoúrovňovou křižovatku se silnicí Louny-Zeměchy byly v km 1,75–2,1 zastíženy pevné deskovité slínovce, řazené předběžně podle společenství mikrofauny L. Hradeckou do spodní části svrchního turonu (pravděpodobně ještě jizerské souvrství). Zářez o ca 400 m dále směrem ke km 2,5 odkryl ve své sv. části v nadloží slínovců rezavé štěrkopísky s placičkami opuk, které náležejí podle VÁNĚHO (1969) k terasám Hasiny.

Nejrozsáhlejší zářez obchvatu Loun v délce téměř 1 km a hloubce až přes 10 m mezi železniční tratí Louny-Rakovník a lounskou vodárnou je vyhlouben téměř výhradně ve spongilitických prachovito-písčících slínovcích a vápencích (opukách) bělohorského souvrství, paleontologicky zde téměř sterilních. Postupujícími výkopy bylo v blízkosti překopané cesty od vodárny do Zeměch odkryto několik zlomů. Nejvýznamnější z nich je zlom krušnohorského směru, ukloněný k JV. V pokleslé jižní kře za ním vystupují silně zvětřelé měkké slínovce s bělavými tercierními písiky a mocnými kvartérními uloženinami včetně reliktu terasy v nadloží. Na základě zde zjištěných geologických jevů

se pokusil HLUŠTÍK (1998a,c) o rekonstrukci pokřídového vývoje této lokality.

Obdobné geologické poměry byly zjištěny i na návrší asi 600 m jz. od lounských cihelen. Zářez obchvatu zde ca v km 5,5 přerušil cestu do Ctolib a odkryl opět tektonický styk opuk bělohorského souvrství s mladšími křídovými slínovci podél zlomu krušnohorského směru. Váně (ústní sdělení) považuje tyto slínovce za velmi mladé (coniak?). V kvartérním pokryvu slínovců byly pozorovány časté projevy soliflukce včetně přemístění většího počtu sluňáků (5 ks) až 2 m velkých.

Literatura

- HLUŠTÍK, A. (1998a): Geologie Lounska. Obchvat I/7, geologická dokumentace. – MS Okres. muz. Louny.
 – (1998b): Co v krajině odhalil obchvat. – Svobodný hlas, 8, 41, 4. Louny.
 – (1998c): Co v krajině odhalil obchvat. – Svobodný hlas, 8, 42, 4. Louny.
 – (1998d): Co v krajině odhalil obchvat. – Svobodný hlas, 8, 43, 4. Louny.
 VÁNĚ, M. (1969): Závěrečná zpráva: štěrkopísky Ohře. – MS Geofond. Praha.
 ZELENKA, P. (1999): Geologická dokumentace obchvatů silnice I/7 kolem Loun a Slaného. – MS Čes. geol. úst. Praha.

GEOLOGICKÁ DOKUMENTACE OBCHVATU SILNICE I/7 KOLEM SLANÉHO

Geological documentation of the by-pass road I/7 around Slaný

PŘEMYSL ZELENKA

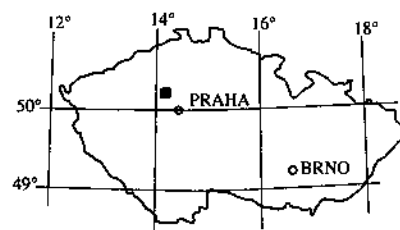
Český geologický ústav, Klárov 3, 118 21 Praha 1

(12-23 Kladno, 12-21 Kralupy nad Vltavou)

Key words: *Cretaceous sediments, Documentation*

V roce 1998 skončily hlavní zemní práce na obchvatu silnice I/7 kolem města Slaný a byl zprovozněn i jeho poslední zhruba 5 km dlouhý úsek mezi obcemi Kvíc a Písek. Rozsáhlejší zářezy, které při budování tohoto úseku vznikly, byly autorem průběžně sledovány a dle potřeby dokumentovány již od začátku prací v r. 1995, a to zejména se zaměřením na regionální geologii, stratigrafii a tektoniku křídý (ZELENKA 1999). Jako topografický podklad byly používány základní mapy 1 : 10 000 bez vyznačení trasy obchvatu, teprve v závěru prací se podařilo získat od Ředitelství silnic a dálnic ČR (ing. Burger) přesný zákres trasy ve stejném měřítku.

V úseku Kvíc-Studeněves (přibližně km 23,2–24,0) byly zastíženy pod sprašovým pokryvem proměnlivé mocnosti (místy až 3 m) křídové uloženiny, náležející peruckému souvrství (světle šedé jílovce a tmavé uhelné jílovce, v nadloží s šedými a rezavými pískovci proměnlivé zrnitosti). Pískovce s různě mocným pokryvem spraší byly proříznuty zářezem i na několika místech v dalším ca 1 km dlouhém úseku (přibližně km 24,7–25,7) mezi Studeněvsí a silnicí Slaný-Tuřany. Nejrozsáhlejší odkryvy perucko-korycanského souvrství vznikly právě na místě mimoúrovňového křížení

obchvatu a této silnice. Poslední ca 2 km dlouhý úsek obchvatu Slaného až k napojení na stávající silnici I/7 u obce Lotouš (Písek) nemá rozsáhlejší zářezy a byly zde zastíženy již horniny křídového podloží (permokarbon), dokumentované příslušnými specialisty. Za zmínku nicméně stojí poměrně hojně nálezy vložek vápenců v líšském souvrství v lokalitě označené v mapě 1 : 10 000 jako „Na kopci“.

Literatura

- ZELENKA, P. (1999): Geologická dokumentace obchvatů silnice I/7 kolem Loun a Slaného. – MS Čes. geol. úst. Praha.